

Nacional

El Parlament colla Cuevillas per De Dalmases

Tres grups parlamentaris volen una comissió sobre la conducta del diputat de Junts

El govern vol els romanents del Perte de l'automoció

Torrent denuncia que a Catalunya hi ha projectes tractors infrafinançats

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Del tot a res en un

CARA • Avui es compleixen cinc anys de la declaració de la República Catalana
CREU • L'Estat va reaccionar-hi el mateix dia amb l'article 155
PIONERA • No es va desplegar la independència, però mai s'havia arribat tan lluny, segons experts

Rosa M. Bravo
BARCELONA

“Nosaltres, representants democràtics del poble de Catalunya, en el lliure exercici del dret d'autodeterminació, i d'acord amb el mandat rebut de la ciutadania de Catalunya, constituïm la República catalana, com a Estat independent i sobirà, de dret, democràtic i social.” Així consta al preàmbul de la declaració d'independència que la llavors presidenta del Parlament, Carme Forcadell, va llegir tal dia com avui, ara fa cinc anys, i que va desfermar una eufòria que va desbordar a les places de nombroses ciutats. També l'interior del Parlament, amb la presència de 650 alcaldes que, vares amunt, van rebre els diputats en el que va ser el primer acte cerimoniós de la República Catalana. Per al polític Jordi Argelaguet, però, aquesta proclamació va ser “un acte fallit”. “Es va fer la proclamació però no es va desplegar res, ni tan sols es va abaixar la bandera espanyola” de la Generalitat. Argelaguet recorda que “alguns líders independentistes mostraven entusiasme i altres feien cara de circumstàncies”, senyal que hi havia divergències sobre les passes que s'havien de seguir. Això sí, “Catalunya mai havia arribat tan lluny amb la declaració de la independència”, segons Argelaguet, que recorda que Companys va proclamar

l'estat català dins de la república federal espanyola.

Si algú creia que el govern espanyol entomaria amb voluntat negociadora la proclamació de la república es va decebre ràpidament: aquell mateix dia el president espanyol, Mariano Rajoy, va anunciar la destitució immediata de Carles Puigdemont, d'Oriol Junqueras i la resta del govern, inclòs el director dels Mossos, Pere Soler. El mateix 27 de novembre el BOE digital va publicar la dissolució del Parlament i la convocatòria d'eleccions el 21 de desembre. Catalunya descobria llavors com de malèfiques poden ser tres xifres: 155, l'article de la constitució espanyola que dicta que, si una comunitat autònoma atempta greument sobre l'interès general d'Espanya, el govern espanyol pot adoptar les mesures necessàries per obligar-la al compliment forçós de les obligacions que li imposen la constitució. El Senat pot adoptar per majoria absoluta les mesures necessàries per obligar el compliment forçat si al president autonòmic no fas cas del requeriment. I així va ser.

Era el primer cop que s'aplicava el 155 “i ens van prendre l'autonomia d'una forma brutal”, recorda Argelaguet. El PSC es va absentar de la votació en què es va proclamar la república, així com Cs i el PP –va tirar endavant amb 70 vots a favor, 10 en contra i 2 en blanc–, i José Montilla

Alcaldes al Parlament,
Junqueras votant i celebració al carrer ■ A.
PUIG / J. RAMOS

va sortir del Senat en el moment de la votació del 155. A Catalunya els socialistes no volien participar en una estratègia “per intentar inocular odi cap a altres terres d'Espanya”, segons l'aspre discurs d'Eva Granados. I a Madrid Montilla va carregar contra “l'actuació irresponsable dels que volen trencar la legalitat”, però, tot recordant el seu pas per la presidència de la Generalitat, es va posar en el lloc dels que “no compar-

teixen el 155”.

La maquinària repressiva es va moure de forma implacable. I ràpida. Però

Rajoy va anunciar la destitució immediata de Puigdemont

ja havia donat senyals prèviament. L'1 d'octubre va ser molt evident, però van haver-hi altres senyals. “Al

discurs que va fer el rei Felip el 3 d'octubre hi havia penjat, darrere seu, un retrat de Carles III”, el rei que pretenia espanyolitzar Catalunya. I des de l'estiu, la Generalitat “estava intervinguda”, segons el polític, per l'obligació de justificar a l'Estat les despeses amb l'argument de la contenció de despesa.

La suspensió de l'autonomia catalana es va concretar en cinc decrets, que incloïen l'autorització als ministeris per entrar a les

conselleries. La destitució dels consellers va estar acompanyada de la de 150 treballadors eventuais i l'extinció de totes les ambaixades a l'exterior –excepte la de Brussel·les–, la fi del Diplocat i del Consell Assessor per a la Transició Nacional. Rajoy, però, negava que es tractés de la suspensió de l'autonomia. “No es tracta de suspendre l'autogovern, ni interdir-lo ni retallar-lo, sinó de retornar-lo a la normalitat”, va argumentar.

L'APUNT

Les llicències d'edat, punt final

Clara Ribas

La setmana vinent, 27 dels 32 treballadors del Parlament que gaudien de les anomenades "llicències per edat" es reincorporaran als seus llocs de treball. Aquestes llicències els permetien cobrar sense acudir al lloc de feina els últims anys de la seva vida professional. Després d'un gran escàndol en fer-se pública l'existència d'aquests privilegis i una llarga negociació

per derogar-los i per acordar com es reincorporava aquest personal, la primera fase de retorn comença l'1 de novembre i inclou 12 treballadors. Des del juliol del 2008 se'n van concedir 62. Entre els presidents que ho van permetre hi havia Ernest Benach, Núria de Gispert, Carme Forcadell i Roger Torrent. Una investigació periodística va obligar Laura Borràs a aturar-ho.

dia

OPINIÓ

Miquel Sellarès i Pere Pugès
Membres fundadors de l'ANC

Independència, segona etapa

Fa 13 anys, per aquestes dates, amb l'enyorat Miquel Strubell i l'Enric Ainsa, dinàvem junts al Via Fora, a Gràcia, amb l'objectiu d'impulsar un moviment popular, ampli, transversal, que fes possible la independència de Catalunya. Vam començar formant un primer grup integrat per bona part dels independentistes històrics del país, al qual després s'anirien afegint moltes de les persones que havien estat les capdavanteres del moviment de les consultes populars (des d'Arenys de Munt - 13/09/2009 fins a Barcelona - 20/04/2011). El 30 d'abril de 2011, celebràvem la Primera Conferència Nacional per l'Estat Propi, al Palau de Congressos de Montjuïc, amb l'aprovació d'un full de ruta de país i l'elecció d'un secretariat provisional que tenia un únic objectiu: la constitució de l'ANC, l'eina que feia falta per portar a terme aquell full de ruta.

La primera etapa del procés (2009-2017) va estar marcada per l'empenta i protagonisme de la societat civil, encapçalada per l'ANC i acompanyada, quasi sempre, per Òmnium. Els partits i les seves disputes estèrils per l'hegemonia van resultar, sovint, el fre d'un moviment que havia agafat per sorpresa les estructures de poder de l'Estat. En canvi, les institucions catalanes -ajuntaments i Generalitat- van assumir el paper històric que els corresponia. Alcaldes i alcaldesses i, sobretot, els dos presidents de la Generalitat i la presidenta del Parlament, van saber escoltar el clam popular i, quan va caldre, van tibar les estructures dels propis partits per fer possible la convocatòria del 9-N, la llei del referèndum i la llei de transitorietat jurídica, el 6 i 7 de setembre de 2017, i el referèndum de l'1-O. Una mica a empentes i rodelons i amb tres anys de retard, les tres potes del moviment -societat civil, partits i institucions- havien fet possible el que s'havia previst en el full de ruta aprovat en la Primera Conferència Nacional per l'Estat Propi: fer un referèndum i guanyar-lo. L'escenari ha canviat força des d'aquell 27-O en què es va produir, al Parlament, la proclamació oficial de la República catalana. Ara, com passava fa 13 anys, el país sembla en estat d'ebullició.

Participants en la Diada d'aquest any ■ JUANMA RAMOS

El protagonisme sembla que torna a passar de la política oficial a la societat civil. Alguns dels actors de la primera etapa -les institucions autonòmiques- potser ja no poden fer més feina que la que van deixar feta el 2017 o d'altres -els partits polítics- han de fer-ne d'altres molt necessàries per culminar el procés amb èxit, però que poden fer des de la legalitat vigent i, per tant, sense posar en massa risc ni la seva subsistència política ni l'econòmica.

En la nova etapa que acabem d'encetar, els actors sobre els quals ha de recaure la responsabilitat de crear les condicions per fer possible la instauració de la República catalana proclamada aquell 27-O han canviat. A la societat civil, que ha de ser de nou el motor de tot plegat, se li ha d'afegir el Consell de la República, que ha de completar tant la seva estructuració com, sobretot, la definició dels rols que pot i ha d'assumir sense entrar en competència amb altres actors, i, finalment, els partits polítics, en el doble paper de gestionar les administracions municipals i autonòmiques i de debilitar el règim del 78

des de les seves pròpies institucions polítiques.

El paper dels ajuntaments catalans, en canvi, pot quedar limitat a donar suport -logístic i polític- a les entitats dels seus municipis que treballin pel procés i el paper de la Generalitat s'ha de limitar a convocar les eleccions autonòmiques

En la societat civil estan sorgint iniciatives que cobreixen activitats que poden ser fonamentals

quan es donin les condicions necessàries per convertir-les en plebiscitàries i a fer el traspàs de poders al president de la República, després de la victòria independentista, per majoria d'escons i vots, en aquestes eleccions.

En la societat civil estan sorgint diverses iniciatives que cobreixen activitats que poden ser fonamentals quan es produeixi el nou embat amb l'Estat espanyol o d'altres que intenten dibuixar el camí a seguir. Òmnium parla d'encetar un nou cicle i l'ANC ha posat en marxa

una conferència a partir de dos fils conductors: "Independència o eleccions" i "llista cívica" per concórrer a les eleccions que reclama com alternativa a fer efectiva la proclamació d'independència d'aquell 27-O de 2017. Pel sol fet de ser iniciatives que dibuixen nous horitzons des de la societat civil, han de ser considerades molt positives, però han d'anar acompanyades d'altres iniciatives que activin els altres actors i, sobretot, que es complementin les unes amb les altres. Es fa imprescindible i urgent que tots els actors d'aquesta segona etapa del procés d'independència trobin la fórmula per definir sobre quines bases i entorn de quins projectes es pot bastir la unitat estratègica de la qual tant es parla, i de fa tant de temps, però que sembla que no es construeix perquè tothom en vol ser protagonista, els partits per la via d'aconseguir una hegemonia que els resultats electorals s'entesten a dibuixar com a impossible a curt o mitjà termini, i les dues principals entitats per la via de discursos i propostes quasi antagònics, compartint l'escenari l'11-S i l'1-O i poca cosa més.

En aquest escenari considerem imprescindible tornar a definir un marc de treball i entesa com ho va ser la 1a Conferència Nacional per l'Estat Propi, i és per això que formem part del grup impulsor de la 2a Conferència (www.mxi.cat), que ja ha estat convocada de la mateixa manera que l'anterior. Hi pot participar tothom, amb la seva veu i vot, en condicions d'igualtat. Cada persona es representa a si mateixa i tots els vots tenen el mateix valor. Potser només així podrem sortir de la situació de bloqueig en què ens trobem instal·lats de fa massa temps. Potser només així serem capaços de sacsejar les estructures de partits i entitats que no semblen escoltar-se i que es mantenen instal·lats en les seves zones de confort, només parlant pels seus i escoltant els seus ànims i afalacs.

Toca remoure l'escenari i que tot trontolli fins a trobar un nou encaix que ens permeti tornar a avançar, cadascú fent la seva feina i totes les feines seguint un pla conjunt, un nou full de ruta de país veritablement assumit per tothom.

Aquesta "normalitat" va representar un impacte de 1.800 milions d'euros per la burocràcia que va generar la intervenció del govern espanyol a les conselleries i les partides presupostàries perdudes, segons un informe de la Generalitat del 2018. I l'exili de Puigdemont a Bèlgica amb quatre consellers, i de Marta Rovira (ERC) i Anna Gabriel (CUP) a Suïssa. I el posterior judici que va acabar amb nou líders a la presó. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Augmenta la pressió contra De Dalmases al Parlament

ERC, els comuns i la CUP forcen la convocatòria de la comissió que ha d'investigar el cas ■ **Jaume Alonso-Cuevillas** dubta sobre si es pot jutjar una conducta fora de la cambra, però el codi dels diputats ho deixa clar

Emili Bella / Clara Ribas
BARCELONA

El pim-pam-pum polític per la dimissió de Francesc de Dalmases com a vicepresident de Junts per Catalunya agafa embranzida al Parlament. ERC, Catalunya en Comú i la CUP van tirar ahir sal a la ferida i van registrar una sol·licitud conjunta perquè es convoqui la comissió de l'Estatut dels Diputats que ha d'abordar el cas, apel·lant a l'article 54 del reglament, segons el qual les comissions es poden convocar a petició d'almenys dos grups. Volen trencar així el "bloqueig" que consideren que hi aplica el president d'aquesta comissió, Jaume Alonso-Cuevillas, de l'òrbita de la presidenta de Junts, Laura Borràs.

Justament ahir, l'advocat va expressar dubtes sobre com s'ha de procedir en aquest cas, ja que no s'ha aplicat mai el codi de conducta del 2016. Un d'aquests dubtes és si es poden analitzar conductes de diputats que s'hagin produït fora de la cambra. Per aquest motiu Alonso-Cuevillas torna la pilota a allà on venia: "El que farem és demanar a la mesa del Parlament un informe sobre com hem de procedir." D'entrada, però, el diputat avisa que com a màxim l'expedient disciplinari pot acabar amb una falta lleu, equivalent a una amonestació pública del diputat o una multa de 600 a 12.000 euros.

En aquest sentit, fonts parlamentàries van explicar ahir que en els articles 7 i 8 del codi de conducta dels membres del Parlament de Catalunya queda clar que el capteniment dels diputats també està regulat quan aquests són fora de la cambra: "Els diputats del Parlament han de mantenir en tot moment una conducta respectuosa amb altres diputats i amb els ciutadans", recull un dels apar-

Francesc de Dalmases, en una compareixença al Parlament, el mes de setembre passat ■ AGÈNCIES

tats de l'article 7, mentre que a l'article 8, un dels punts estableix: "En les compareixences públiques davant dels mitjans de comunicació, els diputats del Parlament han de tenir cura de l'actitud, el llenguatge emprat i el tracte envers els professionals de la informació." Així ho veu també la portaveu del grup d'ERC, Marta Vilalta: "Hem d'actuar sempre amb exemplaritat, responsabilitat i respecte", va assegurar ahir en una piulada.

Les mateixes fonts parlamentàries van assegu-

rar ahir que Alonso-Cuevillas no ha fet encara cap requeriment a la mesa, i van avançar que aquest no és necessari per convocar la comissió que li reclamen els tres partits.

D'altra banda, el grup parlamentari de Junts es va reunir ahir al matí sense De Dalmases, que dimarts va tenir un atac d'ansietat i va ingressar en observació a l'hospital de Sant Pau perquè li fessin proves. La reunió va acabar amb un breu comunicat en què els seus companys feien pinya amb ell: "El grup parlamentari de

Junts expressa absolut respecte i comparteix les decisions adoptades ahir per l'executiva nacional del partit i pel diputat Francesc de Dalmases. Així mateix, li desitja una ràpida recuperació."

De Dalmases continua com a diputat ras, però molts voldrien, també dins de Junts, que entregués l'acta, sobretot després que l'advocada Magda Oranich, a qui Junts va encarregar l'informe intern sobre el cas, va revelar que diputades del grup van traslladar-li el seu malestar pel comportament laboral de De Dalmases cap a elles. De moment, consellers nacionals de Junts estan recollint signatures per forçar la renúncia de De Dalmases com a diputat en la reunió del partit al novembre.

Les frases

"Hem d'actuar amb exemplaritat, responsabilitat i respecte"

Marta Vilalta
PORTAVEU DEL GRUP D'ERC

"És un atac intern contra Laura Borràs dels qui encara no han digerit la sortida del govern"

Jaume Alonso-Cuevillas
DIPUTAT DE JUNTSXCAT

La consellera d'Igualtat i Feminismes, Tània Verge, ha mostrat suport a les diputades de Junts que han denunciat internament haver estat pressionades per De Dalmases, i els posa a disposició "tota la xarxa de recursos i assessorament" del govern.

La pèrdua de De Dalmases en la vicepresidència de Junts és un cop dur per a la presidenta Borràs davant del sector que s'arremolina al voltant del secretari general, Jordi Turull. Alonso-Cuevillas llegeix el cas com un "atac" contra Borràs i apunta als exconsellers de Junts per "no haver digerit" la sortida del govern després de la consulta interna de principis de mes, una victòria a les urnes de Borràs. El cas De Dalmases arrenca el 9 de juliol passat, quan, després d'una entrevista a Borràs al programa FAQs, de TV3, De Dalmases va esbrincar-ne la subdirectora a porta tancada.

El fantasma de Joana Masdeu

Ahir, enmig de tot el serial De Dalmases, va circular una piulada d'algu que deia que era una periodista anomenada Joana Masdeu: "Com a periodista us asseguro que si haguessin de dimetir dels seus càrrecs oficials o de partit tots els polítics amb qui m'he discutit, de qualsevol partit, també membres de la direcció de Junts els quals avui demanaven la dimissió de @francescd, en quedarien molt pocs", deia. En el fil, Masdeu llançava acusacions con-

tra Albert Batet i Jordi Sánchez. La seva foto de perfil era la sala de premsa del Parlament. Però allà, cap dels professionals de premsa sabia qui és Joana Masdeu. No figura als registres dels periodistes del Parlament, i es va comprovar que el seu compte s'havia obert feia pocs dies. Entre els qui la seguien hi havia Laura Borràs i Jaume Alonso-Cuevillas o Aurora Madaula. Quan va començar a córrer la veu que el compte era fals, aquest va ser tancat.